

Stik z dušami preminulih je lahko OSVOBAJAJOČ

Meri Verdinek, Stik z dušami
www.medijstvo.si

»Pusti pokojne, da počivajo v miru. Ne obremenjuj se, živi dalje. Pa saj gremo vsi v tisto smer. Vsi bomo enkrat umrli. Ne kliči duš, ker te bodo potem strašili. Pusti umrle tam, kjer so.« ... In še veliko podobnih stavkov, na žalost, slišimo ob omembi preminulih. Vendar običajno to govorijo ljudje, ki za seboj (še) nimajo izgube svojega ljubljenega. Tako so nas vzgojili, tako so nas naučili, da moramo pokojne pustiti počivati v miru. A že od vedno živimo ljudje, ki smo s seboj na Zemljo prinesli dar, sposobnost komunicirati z dušami, ki so že zapustile ta svet. Mar ni na mestu vprašanje, zakaj torej vseeno imamo dar, zakaj vseeno lahko komuniciramo z njimi, če pa naj bi jih pustili pri miru?»

FOTO: SHUTTERSTOCK, OSEBNI ARHIV

Duše, ko zapustijo zemeljsko obleko – telo, gredo v svoj dušni dom, kjer nadaljujejo življenje. Dušno življenje. Ni pa jim vseeno za duše, ki so še vedno na zemlji, ljudi, s katerimi so se imeli radi. Ljubezen ostaja, povezava tudi. Nam na zemlji ostanejo spomini. A tu ni konec zgodbe, konec odnosa s temi ljudmi – dušami. Tu je le začetek drugačne komunikacije, drugačnega odnosa. Duša vidi na svet veliko bolj objektivno, kot ga je doživljala v času bivanja na zemlji. Duša svoje drage na zemlji vidi, čuti, sliši in predvsem ji je za njih mar. Čeprav na zemlji morda nismo vedno v najboljših odnosih, ali pa smo ob odhodu bili celo sprti, v nerazre-

šenem odnosu, duša ne želi, da to vpliva na nas. Zato poišče pot ter energijsko vodi pot, da svojim ljubljenim, ki smo še na zemlji, lahko preda tisto, kar si želi in kar mi tu na zemlji potrebujemo. Duša energijsko pripravi, mi na zemlji izvedemo. Številne stranke mi povedo, da so pot do mene oziroma do prejema sporočil svojih dragih iz neba prišli »po naključju«. Pa je res tako? Ste besedo naključje morda kdaj prebrali deljeno? Na-ključ-je. Tako je, pot, ki nekam vodi, pa se niti ne zavedamo, medtem ko hodimo, je na ključ. S to potjo nekaj odklenemo, pridemo do nečesa, kar potrebujemo. Lahko se te potrebe zavedamo ali pa ne. In se zgodi. Medijstvo. Klepet z dušami. Predaja sporočil tistih, ki nas gledajo 'od zgoraj'. Kaj duše sploh govorijo na medijstvu? Je velikokrat vprašanje tistih, ki se s tem srečajo(te) prvič. Duše resnično povedo

tisto, kar mi tu potrebujemo slišati. Velikokrat je pomembno razbremenjevanje krivde, ki si jo svojci zaradi različnih vzrokov naložijo nase in nosijo kot veliko breme, duše pojasnijo svoj odhod, če je bil nerazumljiv, nenavaden, nepričakovan, razložijo razlog svojega odhoda (ko se ta zgodi – zemeljsko gledano-prezgodaj), svojim svojcem povedo, kako se imajo, kaj počnejo, koga vse so srečali in še in še. Velikokrat se vpletajo tudi v življenje nas tu na Zemlji, vpletajo na načine, da nam svetujejo, kaj izbrati, kako kaj storiti itd. Radi se pohecajo, da so sedaj veliko bolj pametni, kot so bili na zemlji in češ zato nam zdaj lahko pametujejo. Skozi pripovedovanje vsakodnevnih doživljanj osebe tu na zemlji pokažejo duše svoj karakter, ki so ga imeli na zemlji, včasih pripovedujejo šale, se hecajo, kot so se nekoč, skratka, klepet z njimi je lahko prav zabaven in sproščujoč.

"Nič ni bolj pomirjujočega, osvobajajočega in lahkotnega, kot da ti sami povedo, da je vse kot mora biti. Dušam je jasno in želijo, da je tudi nam. Da zadihamo, se osvobodimo in živimo."

Seveda pa je najbolj pomembno omeniti lahkotnost, ki jo stranka občuti med medijstvom in po njem. Lahko bi rekla, da kar 90 odstotkov vseh strank pove, kako so sedaj pomirjene, lahkotne, razbremenjene, ko so ga/jo/jih znova slišali, znova začutili. Občutek miru, pomirjenosti in lahkotnosti pa je še toliko močneje prisoten pri tistih, ki so svoje ljubljene izgubili v nenavadnih okoliščinah, se morda od njih niso uspeli posloviti, je oseba naredila samomor ali pa so imeli na zemlji nerazrešene težave in spore. Dušam je vse jasno – da je tudi to izkušnja in v dušnem domu, kjer živijo dalje, ne nosijo in ne čutijo zamer zaradi dogajanja in odnosov na

zemlji. Zamere so le zemeljske, a ko duše pojasnijo, da tega več ni in da naj odvržemo to breme, takrat pa je olajšanje pri osebi več kot očitno. Ne pravim, da je vsak v trenutku sposoben sprejeti, razumeti in narediti to, kar povedo duše, a dokler se Klepet ne konča, je v večini primerov breme odvezeto. Seveda, če ga je oseba na tej strani pripravljena spustiti. In ko ga spusti, se ga osvobodi, takrat se začne življenje na novo – življenje z vzpostavljeno komunikacijo z njenimi ljubljenimi na nebu. Osvobajajoče pa ni zgolj za tiste, ki so imeli zamere in bremena v povezavi s tistimi, ki so že odšli, ampak je osvobajajoče

pravzaprav za čisto vsakega, ki pride klepetat z dušami. Zakaj? Ko začutimo, znova izvemo, da nismo sami, se osvobodimo strahov, za katere morda sploh ne vemo, da obstajajo znotraj nas. Osvoboje-ni smo razmišljanja, kje so, kako so, ali se bomo še kdaj srečali, ali so srečni ... Vse to nas obremenjuje veliko bolj, kot si mi mislimo. Zato duše poudarjajo – klepetajte z nami, kot da sedimo poleg vas, le s to razliko, da nas ne vidite s fizičnimi očmi. In naj bo osvobajajoče tudi, če je ves čas klepeta – medijstva smeh in veselje. Veselje, da so bili z nami, smo živeli skupaj, se imeli radi, in da so, čeprav jih ni, še vedno tu.